

הַעֲבֹד נֶשֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל

סִיפּוּר מְרִיתֵק עַל מָרֹן הָרֶב אֲבָרָהָם יִצְחָק הַכֹּהֵן קוֹק זצ"ל

סודה של הכפה הרקומה

עוד מהימים שהיה פעוט, היה
אברהם יצחק ילד מיוחד.
היתה לו כפה ממשי רך שלא
נפלה מראשו אף פעם.

נשמה מחוברת: אפלו באמצע הלילה, אם
הכפה היתה נופלת, הנשמה הטוהרה שלו
הרגישה את ה' ומיד העירה אותו! הוא
החזיר את הכפה ורק אז נרדם שוב ברגע.

“ אֲנִי רוֹצֶה לְלַמֵּד
בְּסִפְרִים גְּדוֹלִים!
בְּסִפְרִים עֲמוּקִים...
כְּמוֹ שֶׁל אָבִא! ”

אֲנִי רוֹצֶה סִפְרִים עֲמוּקִים!
בְּגִיל שְׁלוֹשׁ הֵבִיאוּ אֶת הַיֶּלֶד ל"חֶדֶר"
וְשָׂמוּ דָבָשׁ עַל הָאוֹתִיּוֹת.
אָבֵל מֵעִינָיו זָלְגוּ דְמָעוֹת!

מַסַּע בַּבֵּץ אֶל אֶרֶץ הַקּוֹדֶשׁ

בַּהֶפְסָקָה, בְּתוֹךְ הַבֵּץ שֶׁל רוֹסְיָה,
אֲבָרָהָם יִצְחָק אָסֵף אֶת חֲבֵרָיו לְמַצָּעַד.
מִגִּפֵּי הַגּוֹמִי עָשׂוּ פְּלֶאצ', פְּלוֹצ'...

לָאן אֲנַחְנוּ צוֹעְדִים!?

לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל!!!

מֵילֵד פֶּלֶא לְרַבָּה שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם

הַיֵּלֵד גָּדֹל, לָמַד תּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה מִתּוֹךְ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, עָלָה אֶרֶצָה,
וְהִפֵּךְ ל'הֶרֶב קוֹק' – רַבָּה הָרֹאשִׁי הָרֹאשׁוֹן שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל!

הַבַּיִת שֶׁלֹא נָסַג עַל מַנְעוּל: מִי מַגִּיעַ לָרֵב?

רַבָּנִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים – בָּאוּ
לְשָׂאֵל שְׁאֵלוֹת קָשׁוֹת בַּהֲלָכָה.

חֲלוּצִים בַּבְּגָדֵי עֲבוּדָה –
בָּאוּ לְקַבֵּל בְּרָכָה וְעֶצָה.

נָשִׁים וְאַלְמָנוֹת – הִגִּיעוּ
בְּכִי כְּדֵי לְבַקֵּשׁ עֲזָרָה.

קוֹל הַדְּפִיקוֹת – טוֹק! טוֹק! – לֹא פָסַק מִבְּקָר עַד אֶמְצֵעַ הַלַּיְלָה. הָרֵב אָהֵב וְקִיבֵּל אֶת כָּלֶם!

מָתִי יֵשֵׁן הָרֵב!?

הִדְאָגָה לְכַבּוּדוֹ
וּבְרִיאוּתוֹ שֶׁל הָרֵב

תְּלַמִּידָיו הָיוּ מְדַאָּגִים.
הֵם רָאוּ כִּיצַד הָרֵב קוֹרֵס מַעֲיִפוֹת.
שָׁעוֹת אֲרָכוֹת הוּא עֹמֵד עַל
רַגְלָיו בְּשָׁבִיל אַחֵרִים.

אֵימָתִי יִלְמַד אֶת
תּוֹרָתוֹ הָעֲמוּקָה!?

שעות קבלה
של מרן הרב:

רק בין השעות
בבוקר ל-12:00 10:00
בצהריים.

הפתרון: שעות קבלה!

החליטו המקורבים לעשות מעשה.
"ברוך ה', עכשו אנשים יבינו שאיבי
אפשר להפריע לרב בכל רגע!"

תַּעֲלוּמַת הַשָּׁלֹט הַנֶּעֱלָם

לְמַחֲרַת בַּבֶּקֶר, הַשָּׁלֹט אֵינָנוּ! מִיִּשְׁהוּ קָרַע אוֹתוֹ. תָּלוּ שָׁלֹט
חָדָשׁ, מִדְּבַק חֲזָק יוֹתֵר... אֶךְ בַּבֶּקֶר הַבָּא, שׁוּב נֶעֱלָם!
”יֵשׁ פֹּה חֲצוּף אֶחָד שְׁמֵרָשָׁה לְעֶצְמוֹ לְקַרְעַ שְׁלֹטִים.
הַלֵּילָה, אֲנַחְנוּ נִשְׁמָוֵר וְנִתְפֹּס אֶת הַגִּנָּב!”

מֵאָרֶב בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה

ה"פושע" נחשף!

התלמידים קפאו במקומם.
שעמד מול הדלת לא היה "איש חוצפן" ...
היה זה מרן הרב קוק בכבודו ובעצמו!

קראע... קול עדין של ניר נקרע. הרב תלש
את שלט "שעות קבלה" בזהירות, וזרק לפח.

"הֲרִי אֲנַחְנוּ רַק רוֹצִים
לְשַׁמֵּר עַל כּוֹחוֹתָיו
שֶׁל הָרֵב! שְׁלֹא
יִפְרִיעוּ לוֹ בְּלִי סוּף!"

לָמָּה הָרֵב קוֹרֵעַ אֶת הַשְּׁלֵט?
הַתְּלִמִּידִים, הַמוֹמִים, יֵצְאוּ מִמַּחְבּוּאֵם.
"כְּבוֹד הָרֵב!" גִּמְגֵּם מְקוֹרְבוֹ.

תשובתו של גדול הדור

אדון לעַמַת עבד

האדון

- קובע מתי יכנסו אליו.
- יש לו "זמן פנוי" לעצמו.
- הוא בעל הבית.

עבד של עם ישראל

- הדלת תמיד פתוחה.
- אין לו זמן בשביל עצמו.
- שיד לעם ישראל ועומד לרשותם מיד.

אֲנִי אֵינְנִי אֲדוֹן. רַב, הוּא עֶבֶד שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל!
וְעֶבֶד חַיֵּב לַעֲמֹד לְרִשּׁוֹת בְּעַלָּיו בְּכָל רִגַע שְׁזָקוּקִים לוֹ!

גַּם אֲנַחְנוּ מְשַׁרְתִּים
בְּאַהֲבָה!

לְפַעֲמִים גַּם אֲנַחְנוּ
תּוֹלִים "שְׁלֵטִים".

כְּשֶׁאָח קָטָן מְבַקֵּשׁ
עֲזָרָה, אוֹ כְּשֶׁאִמָּא
קוֹרֵאת לָנוּ, אֲנַחְנוּ
רוֹצִים לַעֲוֹק:
"אֵין כְּנִיסָה! אֲנִי עָסוּק!"

מָה הָרַב קוֹק הָיָה עוֹשֶׂה?
תּוֹלֵשׁ אֶת הַשְּׁלֵט וְעוֹזֵר בְּחִינּוּד!
אֵיזָה כִּיף לִהְיוֹת מְשַׁרְתִּי
וְאוֹהֵב שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל!

שֵׁלֵט הַחֶסֶד שְׁלִי

איזה צד תבחרו לתלות על
דלת החדר שלכם היום?

אין
כניסה

ברוכים הבאים!
כאן עוזרים בשמחה –
כמו הרב קוק!

תמיד לזכור: אהבת ישראל היא האור שמאיר את העולם!